

Haand og maa nu træffe Afgørelsen. Af de Grunde, jeg her kortelig har antydet, og som jeg gerne vil drøfte nærmere i et Udvalg, anbefaler jeg paa ny indtrængende Kommissionsforslaget til Vedtagelse, idet jeg atter takker ærede Medlemmer, som have givet Lovforslaget deres Tilslutning.

Første Viceformand (Effersøe): Jeg bemærker, at jeg vil lade Forhandlingerne fortsætte, for at vi om muligt kunne tilendebringe Forhandlingen om denne Sag i nærværende Møde.

P. Th. Nielsen: Da det er den højt-ærede Formands Ønske og sikkert ogsaa Tingets, at Forhandlingen om denne Sag skal tilendebringes i dette Møde, skal jeg søge at indskrænke mine Udtalelser til det mindst mulige. Jeg skal derfor ikke komme væsentlig ind paa de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), men jeg maa dog gøre et Par Bemærkninger til denne sidste. Det ærede Medlem talte saa meget om det gaadefulde, men det forekommer mig, at det ærede Medlems Tale var en eneste stor Gaade fra den ene Ende til den anden, jeg spejdede og spejdede: Hvad vil det ærede Medlem, hvad er det, der skal ske, hvad vil han foreslaa? Det var det, vi skulde høre. Men jeg spejdede forgæves indtil Slutningen af det ærede Medlems Tale, da syntes jeg at faa det Indtryk, at det, det ærede Medlem vilde, var, at vi skulde lade Naturen raade derovre, men da han havde sagt det, gik han fra det med det samme og sagde, at det var nu heller ikke det, der var hans Mening, men der kunde være Tale om at lave en ny Aabning, og saa nævnedes han forskellige Steder af dem, der ere nævnte tidligere, Chr. Nielsens Hus, Hegnet o. s. v. Men naar der er Tale om at grave et nyt Løb, bliver der i Virkeligheden Tale om at gøre et nyt Forsøg; det tror jeg, det ærede Medlem maa være klar over.

I øvrigt skal jeg ikke opholde mig ved de Udtalelser, der fremkom i Gaar, skønt der var adskillige, jeg kunde ønske at gøre et Par enkelte Bemærkninger til, men paa Grund af Tidens Fremrykkethed skal jeg renoncere derpaa og kun gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen). Det ærede Medlem talte atter i Dag udførligt om Sagen, og det er ganske naturligt, at denne Sag har hans store Interesse. Det ærede

Medlem rettede, forekom det mig, en Bebrejdelse for den Behandling, Sagen havde faaet tidligere. Herimod vil jeg protestere. Det ærede Medlem sagde, at det glædede ham, at Sagen nu var kommen til en ordentlig Behandling, thi tidligere skulde Sagen listes igennem. Det maa jeg bestemt protestere imod. Jeg maa protestere imod, at Sagen ikke tidligere har været til ordentlig Forhandling. Som det ærede Medlem ved, kom Sagen frem her i 1907 til anden Behandling af Finanslovsforslaget; den gik ud af det paagældende Aars Finanslov, men kom atter frem paa Finanslovsforslaget det følgende Aar og var faktisk til Behandling her baade ved Finanslovsforslagets første, anden og tredje Behandling. Jeg maa som Medlem af Finansudvalget hævde, at Finansudvalget har behandlet hele dette Spørgsmaal meget alvorligt. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem i mindste Maade har noget at beklage sig over med Hensyn til, at han ikke som Menigmand, som han sagde, kunde faa Ordet i denne Sag. Naar Sagen har været til gentagen Behandling i dette Ting og endnu i 1908 har været til første, anden og tredje Behandling; saa er det gaaet paa ganske ordinær Vis, og det ærede Medlem har da ogsaa udtalt sig gentagende og udførligt om Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem (S. Sørensen) railerede i Dag, som han har gjort tidligere, over det Besøg, Finansudvalget aflagde ovre paa den paagældende Egn i Sommer, og det Besøg, det ligeledes tidligere har aflagt derovre. Det var en dejlig Sommerdag, siger det ærede Medlem med Patos, men Finansudvalgets Medlemmer har ikke set Havet i Oprør o. s. v. Nu maa jeg sige, at naar Finansudvalget har bestemt sig til at rejse derover, er det ikke alene for at se Udløbet ved Hvide Sande, men ogsaa for at komme i Forbindelse med Befolkningen derovre, og det er Finansudvalget ogsaa kommet i ret udstrakt Grad baade ved det første og det andet Besøg, og man maa dog virkelig gaa ud fra, at den paagældende Befolkning derovre kender Vesterhavet. Da vi vare derovre i Sommer, var det af Interesse at faa at vide, hvordan man saa paa den Stormflod, vi havde den 23. og 24. Februar, og paa dens Virkninger. Der blev derfor gennem „Ringkøbing Amts Dagblad“ udsendt Spørgsmaal til en Mængde Lodsejere langs Ringkøbing Fjords Kyster med Anmodning om at udtale sig om, hvilke skadelige Virkninger denne Stormflod havde haft, og i de Ringkøbing-Blade, der bleve tilsendte